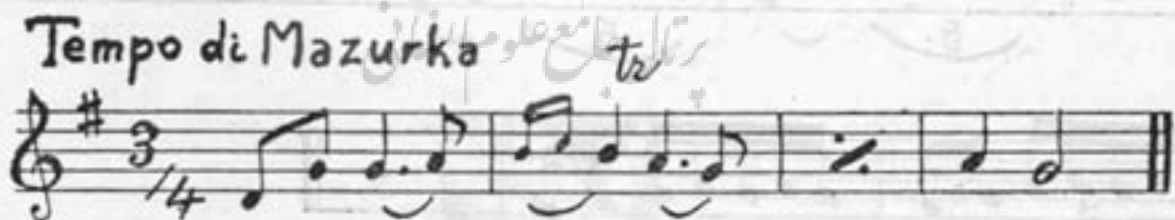

ترانه های فارسی

آهنگهای زیرین از یکدسته آهنگهای گوناگون: لری، کردی، دشتی، و تنگستانی برگزیده شده است. آهنگ اول و دوم توسط آقای علی زندی هنرآموز سرود و موسیقی تهیه و از خرم آباد فرستاده شده، و دوتای دیگر آقای علی ساغری زاده هنرآموز موسیقی از بنادر جنوب به اداره موسیقی کشور فرستاده اند. چون تهیه و ترجمه این اشعار خالی از زحمت نیست و دقت و ذوق مخصوصی لازم دارد، اینست که اداره مجله موسیقی از زحمات آقایان امیرده بدین وسیله تشکر مینماید.

رقص چوپنی بزبان لری

کیودار بار کرد رو بچاره من .	کیو دار، کیودار، کیودار من ،
چه فایده دیری نگاه کردنت ؟	هر دسی آنچه شویله کردنت ،
ز حرف نا کس تو یله من کفتی ؟	مرمن چه وتم ، تو چه شنفتی ،
کیودار بار کرد رو بچاره من .	کیو دار، کیو دار، کیو دار من ،

ارتودت بو کسی چه زانه ؟
 دسمال آوردی خود بسی دسم ؟
 دندان چین صدف هم شیر ماهی !
 کیودار بار کرد رو بچاره من .

اواره کنه کا کا بندارنه ،
 رویایت مایه کارد برید دسم ،
 ار کیو داری زنجیر پولداری ،
 کیو دار ، کیودار ، کیو دار من ،

پیرهن کبود در صدد چاره من برآمد ؛
 چه فایده دارد نگاه کردن تو ؟
 از حرف ناکس تو از من رنجیدی ؟
 پیرهن کبود قصد کرد چاره مرا بکند ؛
 اگر تو دلت بخواهد ، کسی چه میداند ؟
 دستمال را آوردی دستم را بستی ؟
 دندانهایت مانند صدف و شیر ماهی است ؛
 پیرهن کبود قصد کرد چاره مرا بکند ؛

پیرهن کبود ، پیرهن کبود ، پیرهن کبود من ؛
 دستی که شب بگردنت نیفتد ،
 مگر من چه گفتم و تو چه شنیدی ،
 پیرهن کبود ، پیرهن کبود ، پیرهن کبود من ؛
 عصر هنگام بستن گاو ها ،
 یادت میاید که کاردت دستم را برید ؟
 پیرهن کبود و زنجیر پولکی داری ،
 پیرهن کبود ، پیرهن کبود ، پیرهن کبود من ؛

Andante

ترانه کردی

دفعتی بین لپیت اوال مرکم ؛
 عاموزام شو مهمانم بو ،
 دستکم لبان بمککت بیه ؛

آرای دیریه کت تیره له جبر کم ،
 ور کری آویه زانم بو ،
 آمشو دیم وخو ، خو درو بیه ؛

ور گری بالا کت بینم ، یار بی مرگ دوس نینم ،
 آمشو لبختم ماه آخل دا یه ، خوم چین پروانه سیر لیم شیوايه ،
 ور گری آویزانم بو ، عا موزام شو مهمانم بو ،
 دیشو دیم و خو کاشکی نینامت ، نیشانم دائی گوشه قیامت ،
 ور گری بالا کت بینم ، یار بی مرگ دوس نینم ،
 دیشو دیم و خو دوکوک ماکان ، تو مرز لیلی بی مجنون بخوان ؛
 ور گری آویزانم بو ، عا موزام شو مهمانم بو ،

از دوری تو جگرم سیاه شده ، یکدفعه خبر مرگم را خواهند پرسید ،
 مانند کره ای که آویزان باشد ، عمو زاده ام شب مهمان باشد ،
 امشب خواب دیدم و خواب دروغ نیست ، دستهایم زیر پستانت بود ،
 اگر قد و بلایت را بینم ، خداوند! مرگ دوست را نینم ،
 امشب از بختم ماه محاصره شده ، خودم مانند پروانه دیوانه شدم ،
 مانند کره ای که آویزان باشد ، عمو زاده ام شب مهمان باشد ،
 دیشب ترا بخواب دیدم کاش نمیدیدمت ، گوشه ابرویت را نشانم دادی ،
 اگر قد و بلایت را به بینم ، خداوند! مرگ دوست را نه بینم ؛
 دیشب در خواب دیدم که دوکوک میخوانند ، بخیرالم لیلی بود که مجنون را میخوانانید ،
 مانند کره ای که آویزان باشد ، عمو زاده ام شب مهمان باشد ،

رتال جامع علوم انسانی

آواز شروه دشتستانی

'موچم - کردن که توشای مو براندن'
 تمام گوشت لا-رم موم - کُردن!
 'مو که حرف بدی شای تو 'نگفتم'
 موچم کردن که توشای مو براندن؟
 'چنن ایدل که هر دم تو و کامی'
 چنن ایدل که سر گردان مدامی؟
 'چنن ایدل مثال مرغ وحشی'
 نه دونه چینی و حیران مدامی!

من چه کردم که ترا از من بری کردند؟
 تمام گوشتهای بدنم را کنند!
 من که حرف بدی بتو نگفتم،
 من چه کردم که ترا از من براندند؟
 ترا چه میشود ایدل که هر دم ناکامی؟
 ترا چه میشود ایدل که دائم سرگردانی؟
 ترا چه میشود ایدل که مانند مرغ وحشی،
 نه دانه می چینی و مدام حیرانی؟

این آهنگ مخصوص دشتستان و تنگستان است و با نی معمولی و یا با « نی همبونه » نای -
 انبان زده و خوانده میشود .

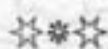
قربون چار ریشه دستمال یارم لیلی ، دوی دوتر نومدی موردم ،

تا بشیم خونی خومون ، خونی خوتونن لیلی دوی دوتر ...

راس دل با هم کنیم تا کس ندونن ، لیلی دوی دوتر ...

تا بشیم قبله کوتی قالی کنیم فرج ، لیلی دوی دوتر تو نومدی موردم .

قوریای سرخ و سفید ، منقل پر آتش دوی دوتر ...

قربان چهار ریشه ، دستمال یارم لیلی مادر دختر نیامدی من رقتم .

تا برویم خانه خودمان ، خانه خودتان است ، لیلی مادر دختر نیامدی ...

راز دل با هم بکنیم تا کس خبر دار نشود ، لیلی مادر دختر ...

تا برویم کوی کوتی قالی فرش کنیم ، لیلی مادر دختر ، تو نیامدی من رقتم .

قوری های سرخ و سفید ، منقل پر آتش لیلی مادر دختر ...

این آهنگ نیز مخصوص اهالی دشتستان است و با «نی انان» نواخته و خوانده میشود .

چون آهنگ این دو ترانه دشتستانی وزن نداشت و به نت در نمیامد از چاپ

نت آنها صرف نظر گردید .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

مرکز جامع علوم انسانی

